

Sygnatura akt I C 1691/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 20 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Ryszard Jaworski**

Protokolant Katarzyna Czerniawska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Oleśnicy sprawy

przy udziale stron:

powód (...) **S.a.r.l. z siedzibą w Luxembourg**

pozwany **H. J.**

o zapłatę

powództwo oddała

Z.

- odpis wyr. doręczyć pełn. powoda z pouc. o apelacji oraz pozwanej z pouczeniem o sprzeciwie

20 grudnia 2013 r.

I C 1691/13

UZASADNIENIE

Powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 882,60zł, że nabyła wierzytelność wobec pozwanego od poprzedniego wierzyciela jakim był (...) SA. Pozew w tej sprawie skierowany został do elektronicznego postępowania upominawczego a strona powodowa powołała się na kilka faktur (z tą samą datą wystawienia) z wskazanymi różnymi kwotami zaległości i z różnymi terminami płatności.

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, sprawa została przekazana do sądu właściwości ogólnej dłużnika i powódka wezwana została do usunięcia braków pozwu.

W wykonaniu tego zarządzenia powódka wniosła o zasądzenie dochodzonej kwoty i złożyła wnioski dowodowe dla wykazania jej zasadności (k.17).

Pozwany nie wdał się z spór co do istoty sprawy i nie stawiał się na terminie wyznaczonej rozprawy.

W tej sytuacji rozważenia wymagała kwestia, wydania wyroku zaocznego – zgodnie z dyspozycją art. 339 §1 kc. Zgodnie bowiem z §2 powołanego przepisu w takiej sytuacji przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zdaniem sądu, w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, przedstawiona

w cytowanym powyżej przepisie wątpliwość istniała. W istocie bowiem nie sposób było określić jakiego rodzaju zobowiązania i za jaki okres dochodzi powódka.

W tej sytuacji podjęta została decyzja o przeprowadzeniu postępowania dowodowego - zgodnego z żądaniem pozwu – i w jego wyniku ustalono następujący stan faktyczny:

Powódka zawarła z (...) S.A. umowę dotyczącą nabycia wierzytelności przysługującej zbywcy względem szeregu osób fizycznych, a wykaz dłużników stanowił osobny dokument dołączony do umowy.

Dowód:

umowa sprzedaży
k. 19-v

Powódka zawiadomiła pozwanego o nabyciu wierzytelności wobec niego pismem z 03.07.2012r.

Dowód:

zawiadomienie k. 18

Powódka otrzymała od (...) częściowy wykaz wierzytelności obejmujący szereg należności wobec pozwanej H. J., których wymagalność określona została na różne okresy – od 03.08.04 do 03.06.05 przy stwierdzeniu, że obejmujące te należności faktury były wystawione w 2003r.

Dowód

częściowy wykaz k. 18v

X X X

W świetle powyższych ustaleń, wynikających w całości dołączonych do akt dokumentów należy stwierdzić, że powódka – którą zgodnie z art. 6 kc obciążał ciężar dowodu – wykazała jedynie, że zawarła umowę nabycia wierzytelności od innego podmiotu gospodarczego i że zawiadomiła pozwaną o nabyciu tych wierzytelności,

a z oświadczenia tego podmiotu wynikało, że dłużnikiem jest pozwana. Natomiast nie został nawet uprawdopodobniony fakt, że to zobowiązanie pozwanej istnieje. Nie ma też informacji jakiego rodzaju należności wierzytelność miała by dotyczyć, a co za tym idzie nie tylko nie można „zidentyfikować” zobowiązania, ale nawet potwierdzić, że to pozwany był stroną umowy i nie zapłacił określonych w tej umowie należności.

Cały zaoferowany materiał dowodowy dotyczy więc wyłącznie oświadczeń osób trzecich w stosunku do dłużnika i nie zawiera w sobie żadnego elementu dookreślającego zobowiązanie dłużnika, czy choćby uprawdopodobniającego istnienie pierwszego zobowiązania. W tym miejscu wskazać należy, że powołane w wykazie wierzytelności faktury mające stanowić podstawę roszczenia – same w sobie istnienia długu nie przesądzają, a niezależnie od tego nasuwają szereg wątpliwości co do ich wiarygodności. Zwrócić bowiem należy uwagę, że w istocie są to trzy faktury i faktury te mają wykazywać istnienie szeregu wierzytelności o różnych wysokościach i z różnymi datami płatności. Tymczasem jeśli przyjąć, że dług dotyczy roszczeń okresowych za usługi (...), to faktury winny być wystawione odrębnie za każdy okres rozliczeniowy. Swego rodzaju „zbiorowe” fakturowanie nie przesądza na dokonanie na jej podstawie ustaleń – uznających istnienie długu. Zresztą żadna z tych faktur nie została przedstawiona, a jedynie ich numery – co także powoduje, że okoliczność istnienia długu jest w pozwie wykazywana wyłącznie oświadczeniem rzekomego wierzyciela.

Nie od rzeczy będzie też wskazać, że tak określone zobowiązanie nie pozwala na jego pełną identyfikację. Gdyby zatem założyć, że wobec tej samej pozwanej złożony zostanie pozew o innych numerach roszczenia, to nie można będzie ustalić (przy podniesieniu zarzutu powagi rzeczy osądzonej) czego w istocie dotyczyła pierwsza (niniejsza) sprawa.

To powoduje, że należało uznać, iż powódka nie wykazała w sposób procesowo właściwy istnienia zadłużenia pozwanej, a tym samym powództwo podlegało oddaleniu.

Ubocznie można też dodać, że powołane w „wykazie wierzytelność” faktury dotyczą roku 2003. Jeśli przyjąć, że dotyczyło to należności okresowych za usługę (...) to roszczenia te są przedawnione. Oczywiście tę okoliczność sąd bada na zarzut pozwanego, który nie został zgłoszony, ale ta okoliczność sama w sobie wskazuje, że powódka dochodzi roszczeń przeterminowanych z założeniem, że znaczna część pozwanych nie reaguje na przesyłane im nakazy co prowadzi do ich uprawomocnienia. Nie jest to działanie prawnie zabronione, ale też w tych okolicznościach szczególnej ostrożności wymaga ocena dowodów istnienia zobowiązania. Te dowody na uwzględnienie powództwa zaś nie pozwalają.

W tym kontekście należy też wskazać, że skoro roszczenia okresowe przedawniają się w terminie 3 lat, co wynika z art. 118kc, to nawet jeśli przyjąć, że wymagalność tych roszczeń kształtuje się w datach wynikających z wykazu przedstawionego przez powódkę, to są one przedawnione od 2009r. a zatem od ponad czterech lat. Bierność podmiotów prowadzących działalność gospodarczą (tak pierwotnego wierzyciela – (...)– jak i obcego) nie może być „premiowana” biernością pozwanych przez wprowadzenie do obrotu tytułów egzekucyjnych co do należności w sposób oczywisty przedawnionych (pomijając nawet ich nie wykazanie – co było powodem oddalenia powództwa w niniejszej sprawie) gdyż uznać to należy za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art.5kc). Jedną z takich zasad jest „rzetelność kupiecka”, a zatem domniemanie, że podmiot profesjonalny w sposób terminowy dochodzi swoich roszczeń, a nie doprowadza do ich multiplikowania z tytułu należności ubocznych i dochodzi ich po wielu latach.

Brak orzeczenia o kosztach wynika z faktu, że pozwany – wygrywający sprawę – żadnych kosztów nie poniósł.

Z/

1. odpis dor. pełn. powoda

20.01.2014r.